

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΤΥΦΛΗ....

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ, αυτό τό ξέρη κάθε άνδρας και κάθε γυναίκα....

ΤΙ ΕΙΝΑΙ όμως φλογερός έρωσ ριζωμένος στά βίθη της ψυχής.....

Υπάρχουν πολλοί πού δέν τόν ξέρουν, έκτός άν αγαπήσεται και έσείς; δπως έγώ

ΗΜΟΙΝ μιά κοπέλλα μόλις 19 χρονών γεμάτη δροσιά και χάριν, ήμου τραλλά έρωτευμένη τόν Γιώργον, έναν καλότατον νέον πού σπούδαζεν οφθαλμίατροσ στά Παρίσι. Μέ αγαπούσε κι' αυτός μέ δλην τήν δύναμη της ψυχής του και ήθελεν πραγματικά νά μέ κάνει σύντροφο της ζωής του. Έπρεπε όμως νά τελειώσε πρώτα τίς σπουδές του . . . Τόν Γιώργο τόν αγαπούσα από τότε πού είμαστε συμφοητητές. αγαπιώμαστε τόσο πολυ πού κανένασ δέν μπορούσε νά σταθή εμπόδιον στην αγάπην μας

Ζούσα ΧΩΡΙΣ ΜΗΤΕΡΑ μαζί μέ τά τρία μικρά αδέλφια μου, τόν Γιαννάκη, τήν Μαιρούλλα και τήν Ρεγγίνα. Ο Πατέρας μου ένας μεθύστακας δέν νοιαζόταν τίποτα για μάς Ένα βράδυ ο πατέρας μου έφρεν στο σπίτι μία γυναίκα, τήν Κυρίαν Ντώρα και μάς τήν σύστησεν για γυναίκα του. Μάς έδωσεν μάλιστα αυστηράν διαταγήν νά τήν φωνάζωμεν μάμμα. Έμεις όμως δέν τήν φωνάζαμεν διότι ήταν μιά πολυ ανטיפαθητική και σκληρή μυτριά πού μάς μισούσε ελους θανάσιμα . . . Τόν πατέρα μου τόν έκανε σωστό παιγνίδιον στά χέρια της και αυτή διοικούσε τά πάντα' ανάγκασε τά τρία μικρά αδέλφια μου νά αφήσουν τό σχολειόν τους και νά γυρνούν στους δρόμους πουλώντας διάφορα πράγματα για νά τής φέρνουν λεφτά δια νά κάνει στολίδια . . . Έμένα με είχε στο σπίτι για δούλαν της.

Η ζωή μας ήταν σωστό μαρτύριο μέ τήν στρίγκλα μυτριά μας. Οι μόνοι πού μάς παρηγορούσαν λίγο ήταν οι καλόκαρδοι φίλοι του Γιώργου ο Θεμιστοκλής και ο Πρόκκος . . . Έν τώ μεταξύ ο αγαπημένος μου γύρισε για μερικές μέρες στην Αθήνα και ήθελεν με κάθε τρόπον νά με συναντήσει, μά ή στρίγκλα μυτριά μου δέν με άφηγε νά βγώ ούτε στιγμήν από τό σπίτι. Μέ τήν βοήθειαν όμως του Θεμιστοκλή συνάντησα τόν αγαπημένο μου και του είπα για τά μεγάλα θάσανά μου. Κάνε λίγη υπομονή αγαπημένη μου σε λίγο θα τελειώσω τίς σπουδές μου και θα γίνης γυναίκα μου . . . Παρ' όλον πού ο Γιώργος ήταν πλουσιόπαιδο και έγώ πολυ φτωχή εντούτοις είχα μεγάλην εμπιστοσύνην στην αγάπην του γιατί ήταν ειλικρινής και τίμιος νέος . . . Έστω και για λίγες στιγμές ο αγαπημένος μου μου γλόκανε λίγο τήν πικραμένη μου καρδιά. Μά ή λίγη αυτή ευτυχία μου πληρώθηκε πολυ ακριβή. Μόλις έφυγεν ο αγαπημένος μου για τό Παρίσι ή μυτριά μου με έπηρε μιά μέρα σε ένα σπίτι για νά γνωρίσω δηθεν έναν κύριον πού ενδιαφερόταν για μένα, έγώ δέν ήθελα νά πάω άλλα αυτή με έπηρε δια της βίας . . . Ο άνθρωπος αυτός λεγόταν Έρρικός ήταν ένας άπαισιος και φιλήδονος άνδρας πού άμέσως κατάλαβα ότι πλήρωσε τήν μυτριά μου για νά με καταστρέψει . . . Προσπάθησεν νά με βιάσει αλλά έγώ του ξέφυγα και ενώ έτρεχα νά καταβώ τήν σκάλα γλύστροσα και κτύπησα μέσα στα μάτια μου. . . .

Χάλασε ο ουρανός στο κεφάλιν μου ζταν ο γιατρός μου άνήγγειλε μετά λύπης ότι έχασα τό ΦΩΣ μου . . . Όλα ήταν σκοτεινά γύρω μου. άκουγα τά μικρά τά αδέλφια μου νά κλαίνε άπαρηγόρητα μά δέν μπορούσα νά δω τό προσωπάκιν τους για νά τά παρηγορήσω έπως και πριν . . . Η μυτριά μου φοβούμενη ότι θα καταγγείλω τήν ύπόθεσιν στην άτυνομίαν με έκβίαζεν συνεχώς ότι άν μαρτυρίσω τίποτα θα φαρμακώσει τά τρία αδέλφια μου. Έν τώ μεταξύ ο αγαπημένος μου μου έστελνεν τακτικά γράμματα έγώ όμως δέν του άπαντούσα και άρχισε νά άνησυχεί 'Αγαπημένη μου χρυσέ μου

—ΕΣΥ ΜΟΥ ΣΤΕΛΛΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑ ΠΩΣ ΝΑ ΤΑ ΔΙΑΒΑΣΩ

ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΜΟΥ ΗΤΑΝΕ ΓΡΑΦΤΩ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΝΑ ΧΑΣΩ....

Ο φίλος του ο Θεμιστοκλής μου έλεγε νά του γράφει αυτός, αλλά χίλιες σκέψεις μπήκαν στο μυαλό μου... **ΕΙΜΑΙ ΜΙΑ ΤΥΦΛΗ** ! τόν αγαπώ πολυ τό ξέρω αλλά δέν έχω τό δικαίωμα νά άφήσω έναν νέον με λαμπρό μέλλον νά κατασραφή.

Αποφασίζω τότε νά

Τήν συνέχεια της δραματικής μου αληθινής αυτής ιστορίας θα τήν δητε επί της οθόνης στον καλύτερον Κινηματογράφου της Κύπρου **ΡΙΑΛΤΟ** από **ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 11)6)61**.

Η πονεμένη Τυφλή

ΝΙΤΣΑ

(Βούλλα Χαριλδου)

~~Και~~ Καί Μιά Συμβουλή: **ΦΕΡΤΕ ΜΑΖΥ ΣΑΣ ΜΑΝΤΗΛΑΚΙΑ** θα σας χρειασθούν δια νά σφουγγίζεται τά δάκρυά σας..., Δέν φταίω ΕΓΩ άν θα δακρύσεται πολυ αλλά ή Μοίρα μου και προπαντός ή **ΣΤΡΙΓΚΛΑ ΜΥΤΡΙΑ ΜΟΥ!**